

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **I. B. A.**

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2019, čj. OAM-591/ZA-ZA11-K09-2019,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán rozhodl dne 25. 11. 2019 o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že prvním výrokem vyslovil nepřipustnost jeho žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), druhým výrokem pak zastavil řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 25 písm. i) cit. zákona.
2. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že aktuálně posuzovaná žádost žalobce je již druhou v pořadí, žalobce podal první žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 14. 8. 2017, dne 2. 7. 2018 vydal správní orgán rozhodnutí, kterým nebyla

mezinárodní ochrana udělena v žádné její formě a rozhodnutí nabylo právní moci dnem 9. 7. 2018. Následně Krajský soud v Ostravě rozhodl o žalobcově žalobě rozsudkem ze dne 25. 10. 2018 pod čj. 61 Az 25/2018, žalobce podal kasační stížnost, o níž bylo jako o nedůvodné rozhodnuto Nejvyšším správním soudem v Brně (dále jen „NSS“) dne 16. 5. 2019 pod čj. 1 Azs 389/2018.

3. Správní orgán dále uvedl, že posoudil žalobcem sdělené důvody současné žádosti o udělení mezinárodní ochrany, dospěl k závěru, že jsou totožné s důvody, o nichž již bylo meritorně rozhodnuto, proto přistoupil k aplikaci ustanovení zákona o azylu, uvedených v bodě 1 a řízení o žádosti žalobce, shledané nepřipustnou, zastavil.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobce předně v žalobě žádal o přiznání odkladného účinku žaloby, které soud, zejména s ohledem na jím žádanou účast při soudním jednání, usnesením ze dne 8. 1. 2020 vyhověl.
5. V žalobě pak žalobce poukazoval na své přesvědčení o naplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany, zejména kvůli obavám z jednání Hnutí národní moudrosti, jehož lídrem je Ammar al-Hakim. Státní orgány přitom nejsou schopny poskytnout náležitou ochranu, je též pravděpodobné, že policejní složky jednají v souladu s cíli tohoto hnutí. Žalobce byl zastrašován útokem provedeným policejním vozidlem, jehož následkem byla fraktura končetiny. Vzhledem k situaci v zemi původu pak pro něj není řešením vnitřní přesídlení.
6. Žalobce má za to, že žalovaný pochybil, když nepřihlížel k jeho vyjádření z 21. 11. 2019, je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení azylu, zejména humanitárního charakteru, i doplňkové ochrany, jeho výpověď byla věrohodná. Namítal, že správní orgán nevyhodnotil dostatečně veškeré podklady ani nezajistil dostatečné informace. Myslí si, že k jeho zranění došlo proto, že se nechtěl zapojit do uvedené politické strany, toto však žalovaný označuje za spekulaci. Odděleně bylo posuzováno i to, že je vyznavačem sunnitské větve islámu, i vysokoškolsky vzdělanou osobou s vojenskou využitelností.
7. Žalobce namítal i pochybení nevyužitím diskreční pravomoci žalovaného dle § 11a odst. 4 zákona o azylu a řádně nehodnotil důvody, hodné zvláštního zřetele v případě žalobce. Odkázal na rozhodnutí NSS, pojednávající o charakteristice správního uvážení. Navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 4. 1. 2020 vyplývá, že žalovaný považuje námitky žalobce za neoprávněné, žádné porušení zákonných předpisů žaloba neprokazuje. Správní orgán plně odkazuje na obsah správního spisu a ve věci vydané rozhodnutí, při jehož vydání bylo postupováno v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu.
9. Žalovaný zdůraznil, že za účelem objektivního posouzení věci založil do správního spisu vedle aktuálních informací o zemi původu v kopii i podstatné části spisového materiálu z předchozího správního řízení s žalobcem, zejména pak pro řádnou přezkoumatelnost svého odůvodnění. Žalobce ve své žádosti i výpovědi potvrdil stejné motivy odchodu ze

země původu i důvody podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako v předešlém řízení, nebylo přitom shledáno, že by se objevily nové skutečnosti nebo zjištění ve smyslu zákona o azylu, které nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání důvodů již dříve a které by svědčily o jeho pronásledování z azylově relevantních důvodů či hrozbě vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu.

10. Z aktuálních informací o situaci v Iráku, které jsou součástí správního spisu, nevyplývá, že by v zemi původu došlo k zásadní změně politické či bezpečnostní situace, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Zde žalovaný odkazuje na rozhodnutí NSS čj. 6 Azs 15/2019. Žalobce neuvedl, že by měl v Evropě nějaké rodinné příslušníky, uvedl, že je svobodný a bezdětný.
11. K námitce diskrečního oprávnění ve smyslu § 11a zákona o azylu pak správní orgán odkazuje na judikaturu NSS, např. v rozsudku ze dne 21. 6. 2019, čj. 2 Azs 101/2019, zdůrazňuje, že v rámci řízení o opakované žádosti byly vzaty v úvahu všechny skutečnosti, které žadatel přdestřel, žalovaný zkoumal, zda jsou stejné, či vůči dřívějším nové, a to i z hlediska dopadu na životní poměry žadatele. Pokud pak shledal, že na hodnocení okolností není třeba cokoliv měnit, bylo dle jeho přesvědčení implicitně shledáno, že případ žalobce je případem běžným, neobsahujícím zvláštní a mimořádné důvody, které by měly vést k uplatnění správního uvážení humanitárního azylu. Z rozhodnutí jako celku je zřejmé, že žalobce neuvedl žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele a pokud v rozhodnutí nebylo citováno ustanovení § 11a odst. 4 zákona o azylu, žalovaný je přesvědčen, že se nedopustil žádného pochybení, které by mělo vést ke zrušení jeho rozhodnutí.
12. Vzhledem k tomu, že žalovaný je přesvědčen o správnosti napadeného rozhodnutí ze dne 25. 11. 2019, navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Jednání soudu a posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud věc projednal dne 25. 1. 2021 za přítomnosti tlumočnice arabského jazyka. Žalobce odkázal na svoji žalobu s tím, že se obává v zemi původu o svůj život, má strach i z lidí, kteří odjeli ze země původu do Evropy, na půdě ČR se cítí bezpečný a rád by zde zůstal. V zemi původu se každým dnem zhoršují bezpečnostní podmínky. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na písemné vyjádření ve věci, oba účastníci řízení poté setrvali na původních návrzích.
14. Soud ze správního spisu konstatoval poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu ze dne 8. 7. 2019, dále skutečnosti, že správní spis obsahuje protokol o pohovoru s žalobcem, provedeným dne 5. 9. 2017, podkladové aktuální zprávy o situaci v zemi původu, s nimiž byl žalobce dne 14. 11. 2019 seznámen. Požádal o možnost vyjádření se, toto uskutečnil písemnou formou dne 21. 11. 2019, kdy žalovanému sdělil, že v rámci pohovoru dne 18. 8. 2017 měl určité jazykové bariéry, chce osvětlit nejasnosti. V nemocnici po autonehodě nebyl tři měsíce, ale pouze jeden den, skrýval se u kamaráda, aby nikdo nevěděl, kde je, než vlast opustil. Politické hnutí se nazývá Hnutí národní moudrosti, jehož lídrem je Ammar al-Hakim a jedná se o šíitské hnutí, které žádalo, aby se k nim přidal, on je však sunnita.
15. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že

závažnějších pochybení v průběhu posledního správního řízení, vedeného s žalobcem, a v napadeném rozhodnutí neshledal.

16. Krajský soud po přezkoumání a projednání věci konstatuje, že žalobce neuvedl v řízení o své žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 8. 7. 2019 žádnou novou skutečnost, kterou by bylo možné posuzovat jako skutečnost, která nebyla bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a která by svědčila o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů, uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, tedy v duchu ustanovení § 11a odst. 1 zákona o azylu. Aplikace § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu je pak pouze logickým vyústěním postupu správního orgánu za takové situace, tedy, žalovaný vyslovil nepřipustnost žádosti žalobce souladně s uvedeným ustanovením.
17. Pokud pak žaloba namítá opodstatněnost jeho obav, pouze opakuje argumentaci, pravomocně vyřízenou v průběhu předchozího správního řízení včetně soudního přezkumu krajského soudu i NSS.
18. Z ustanovení § 11a odst. 4 zákona o azylu, jehož nevyužití bylo součástí žalobních námitek, plyne, že žalovaný může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit opakovanou žádost a další opakovanou žádost jako přípustnou, žalobcem uváděné důvody pro takový postup, tedy jeho vyznání a VŠ vzdělání, které by mohlo být vojensky využitelné, však žalovaný jako důvody, hodné zvláštního zřetele neposoudil. Vzhledem k tomu, že tyto informace byly předmětem hodnocení jeho žádosti posuzované meritorně, soud neshledal žádné důvody, které by měly vést k výtce správnímu orgánu v uváděném směru.
19. Krajský soud podotýká, že se při jednání s žalobcem výslovně žalobce dotázal, zda může specifikovat skutečnosti, které by mohl podřadit pod znění § 11a odst. 1 zákona o azylu, žalobce však žádnou takovou rozhodnou skutečnost neoznačil, pouze uvedl, že situace v zemi původu je nebezpečná. K tomu si však žalovaný v průběhu správního řízení vyžádal a doplnil dostatečné podkladové informace, které soud posoudil jako aktuální a postačující. Byly předmětem seznámení s podklady dne 14. 11. 2019, podklady pak žalobce doplnil pouze krátkým vyjádřením (viz bod 14), které však je spíše upřesněním již sdělených informací.
20. Krajský soud po projednání věci připomíná, že ustanovení zákona o azylu, která znamenají možnost vyslovit nepřipustnost žádosti žadatele o udělení mezinárodní ochrany a zastavit řízení jsou příslušná pro případy, kdy důvody žadatele byly jasně a přehledně vypořádány pravomocným rozhodnutím správního orgánu, v daném případě pak potvrzeny jako správně hodnocené i v soudním přezkumu krajského soudu a NSS. Není možné ani žádoucí či smysluplné, aby se správní orgány opakovaně zabývaly toutéž věcí, o níž již dříve pravomocně rozhodly. Takový postup by vedl pouze k opakovaným řízením, v nichž nemůže vyvstat jiný závěr a která by tak pouze správní orgány zatěžovala bez možnosti změnit podstatu věci. Vzhledem k tomu, že v napadeném rozhodnutí žalovaný zdůraznil i skutečnost, že z podkladových informací nelze dospět k závěru, že by se v mezidobí bezpečnostní situace v Iráku zásadním způsobem změnila, soud poukazuje na zásady využití výše cit. ustanovení zákona o azylu (§ 10a, § 11a) a připomíná např. rozhodnutí NSS ze dne 3. 10. 2017, sp. zn. 9 Azs 185/2017.

21. Vzhledem k tomu, že krajský soud po projednání věci uzavřel, že ani v průběhu soudního řízení nebyly shledány podmínky pro vyslovení nesprávnosti či nezákonnosti ve věci vydaného rozhodnutí správního orgánu, byla žaloba žalobce zamítnuta jako nedůvodná, v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.

V. Náklady řízení

22. Výrok o náhradě nákladů řízení odůvodňuje soud ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný správní orgán žádné náklady řízení neúčtoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 27. ledna 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně